

Petőfi-telep dolgozói lelkes gyűlésen jelölték képviselőjüknek Rákosi Mátyás elvtársat

Sűrű tavaszi eső permetezi a földet és ad életet a sarjadjó vetésnek, de Petőfi-telep dolgozói ez eső ellenére sem ünek bent a szobákban, hanem a XXIV. es utcai iskolában gyűlekeznek. Jónéhány évvel ezelőtti aligha tettek volna ilyet, mert vakosítéban, bokáig érő sárban veszélyes volt náluk a közlekedés. Most már nem kell nekik vakoskodniok; sűrű villanylámpák világítják meg az alig páréves járdákat.

Április 16. ünnep Petőfi-telep dolgozóinak életében. Ezen a napon képviselőjelölő gyűlésre jönnek össze az iskolában. Olvasták valamennyien a Függetlenségi Népfőnt felhívását és tudják, hatalmas tervek végrehajtását segíti a mai gyűlés is.

A tágas teremben

már nincs hely s a széles folyosó is megtelek emberekkel. Mindenki a nap jelentőségéről beszél. Beszélgetnek azokról az időről, amikor még Petőfi-telep Somogyi-telep volt és a város vezetőségének csak akkor jutottak észébe a telepek, ha választásra került sor és szavazatra volt szükség. Beszélgetnek a felszabadulás óta eltelt időről és csodálatosan megváltozott életükről.

A gyűlés az úttörők rövid műsorával kezdődik, majd Márta Lajosné elvtársnő rövid beszédet tart. Ismerteti a felszabadulás óta elért eredményeiket. Beszél arról, hogy a felszabadulás óta mennyi mindent köszönhetünk a pártnak és Rákosi elvtársnak, majd javasolja, hogy a Petőfi-telepek első képviselője Rákosi Mátyás elvtárs legyen.

A Petőfi telepek

egy pilanattal alatt az utolsó nyolc év eseményeire gondolnak: járdát, villanyt, kútat, iskolát, kultúrházat, orvos rendelőt, napközi otthont, bölcsődét, zöldkeresztes tanácsadót, több orvost, szebb életet kaptak Rákosi elvtársától.

Közel ötszáz ember áll fel helyéről Márta Lajosné szavaira és hosszantartó tapsal, éljenzéssel fogadják el a javaslatot. Rákosi elvtársat első képviselőjüknek jelölik a dolgozók, akik a boldogságot és a ragyogó jövőt köszönhetik neki.

Fogas Józsefné kér szót. Képviselőjelölőnek javasolja Sári József elvtársat, a Szegedi Fűtőház lakosát csoportvezetőjét. Elmondja, hogy Sári József elvtárs jól dolgozik, szeretik munkatársait, példaképe a Fűtőház dolgozóinak. Jó munkájáért 1951-ben sztahanovista lett,

1952-ben pedig pártunk és népi demokratikus kormányzatunk az „Érdemes Vasutas” címmel tüntette ki.

Sokan szólnak fel

ezután. Kiss Elemérné, Tóth Péter és még többen elmondják: ismerik Sári József elvtársat. Bizonyos, hogy az országgyűlésben is megállja majd a helyét.

Kohajda József elvtárs harmadik képviselőjelölőnek Vigh Istvánné elvtársnőt javasolja. Vigh elvtársnőt már ismerik a jelenlévők. Négy évvel ezelőtti ugyanígy jelölték országgyűlési képviselőnek és Vigh elvtársnő ezalatt az idő alatt bebizonyította a néphez való hűségét. Vigh elvtársnő hosszantartó tapsal köszöntik. A napi munkában vele együtt harcoló társai szeretettel beszélnek róla. Tudják, továbbra is megállja majd a helyét és ezután is jól képviseli a dolgozó nép ügyét.

Az idő 9 óra felé jár,

a gyűlés végén Petőfi-telep dolgozói boldogan éneklük az Internacionálét. Érzik, hogy ezután a nap után az egymást követő új sikerek, új győzelmek napjai jönnek.

A bírálat nyomán

Megjavult a munka szervezése, növekednek a választási békeverseny eredményei a II. sz. Téglagyárban

Néhány hónappal ezelőtti a II. számú Téglagyárban nem volt gazdája a munkaversenynek. Tervük teljesítésében is elmaradtak. A gyár területén a legnagyobb szervezetség uralkodott. Azokat a dolgozókat, akik kiemelkedő eredményt értek el, nem népszerűsítették, nem serkentették több és jobb munkára. A pártszervezet, a vállalat vezetősége, a szakszervezet nem törődött a munkaversenyyel. A hatyag, nem törődött munkáért a „Délmagyarországi” megbírált áket. A bírálat megjelése óta a téglagyárban sok minden megváltozott.

A gyár egész területén példás rend uralkodik. A kemencék körül mindenütt kikövezett, salakozott utak vannak. A síneket, amelyeken a bányából a földet hordták, kijavították és rendbehozták. Nemesak külsőleg mutat

más képet

a gyár, hanem belsőleg is. A dolgozókat lelkesíti, buzdítja, hogy megbecsülük munkájukat, törődnek velük és termelési eredményeiket naponta népszerűsítik a versenytablákon, amelyeket jól látható helyen függesztenek ki. A brigádok egymással versenyezve igyekeznek naponta többet termelni.

A II. számú Téglagyár dolgozói az első negyedéven becsülettel megállták helyüket. Tervüket 255.6 százalékra teljesítették. Ehhez az eredményhez nagyban hozzájárult a jó műszaki előkészítés, a gépek jó karbantartása, amellyel teljesen megszüntették a gépállást. A felszabadulás hét sikere is nagyban előre lendítette a termelést. Átlagosan 359.2 százalékra teljesítették a tervet és ezzel a csongrádmegyei téglagyárak közötti versenyben az első helyre kerültek. Az üzem kommunistái az első között haladtak, s ma is példamutatóan dolgoznak. A bányától az égető kemencéig kemény csatát vívtak azért, hogy az egészséges vreszenyszellem kialakulásával a selejtet öt százalékról három százalékra csökkentsék.

Április 4. után egy percre sem hagyott alább a több tégláról folyó harc lendülete. A május 17-ai választások tiszteletére újabb felajánlások születtek. Vállalták, hogy a terven felül naponta kétezerrel több nyers téglát készítenek, az égetésnél pedig kétszeres felületen többet hordanak ki. Az első napok eredményei az esős időjárás miatt nem voltak biztatóak. Április első tíz napjában emiatt lemaradtak a tervteljesítéssel és csak 85.8 százalékot értek el. De most már büszkén mondja minden egyes dolgozó, hogy ezt

a lemaradást megszüntették

és 16-ig az égetésnél háromszézerrel, a nyersgyártásnál pedig hatezer téglával emeltek a terven felül.

Sándor Jenő a présgépnél dolgozik, minig brigádvezető. Úgy szervezte meg a munkát, hogy ne legyen egy percre kiesés sem a nyers téglagyártásnál és 170.6 százalékot termeltek 15-én. Matthiász Henrik

brigádja szorosan felzárkózik mögöttük. Ők 152.7 százalékra növelték teljesítményüket. A bányában a Kádár és Jenei-brigád tagjai gyors munkával szállítják a földet, hogy a Sándor- és Matthiász-brigád termelésének egyenletes növekedését biztosítsák. Csadony Gyula, a Csongrádmegyei Téglagyári Egyesülésen belül az összes égető brigádokat versenyre hívta, hogy minél nagyobb sikerrel záruljon a választások díszteletére indított munkaverseny. Beck György az 1-es kemencénél dolgozókkal versenyez.

A női munkások is kiválóan állják meg helyüket a termelésben. A lerakó brigád, amely csak nökből tevődik össze, 170.6 százalékos átlagot ért el. A nyerségla kemencébe való berakásánál Temesi Jánosné 127.6 százalékra teljesíti tervelőirányzatát. Bárdi Istvánné égető, Zsiros Károlyné berakó munkamódszere átadásával is segíti a termelést. Zsirosné három új munkatársát tanítja most a helyes munkafogásokra, hogy azok minél előbb az élenjáró dolgozók közé tartozzanak.

A II-es számú Téglagyárnak egyetlen dolgozója sincs, aki ne is-

merné a volt tulajdonos, Kertészék hírért. Akadnak szép számmal olyanok is, akik már akkor is ott dolgoztak, 24 filléres, 8 filléres órabért kora hajnalról késő estig. Csadony Gyula, Sándor Jenő és a többiek mind

emlékeznek arra,

hogy hosszú évekig Kertész úr nem javíttatta meg a gépeket, görömba volt a munkásokhoz.

A téglaverés Kertészék idejében „lénymunka” volt. Áprilistól október végéig tartott a szezon és azután elbocsájtották a dolgozókat. Most az egyre jobban épülő országunk, a második ötéves terv, hatalmas követelmények elé állítja a téglagyárakat. Az új intézmények, iskolák, lakóházak, napközi otthonok építéséhez sokmillió téglára van szükség. Ezeknek az épületeknek a mielőbbi felépítéséért a Függetlenségi Népfőnt választási felhívásának szellemében harcolnak a II. számú Téglagyár munkásai, hogy hitet tegyenek termelő munkájukkal és május 17-én szavazatukkal is az építés, a béke, nagy pártunk és a Népfőnt mellett.

A fémgyűjtés hírei

A Balatoni Hajózási Vállalat DISZ-brigádja 100 mázsa vasat és 120 kilogramm színesfémeket gyűjtött

A Balatoni Hajózási Vállalat fapói telepeinek DISZ-fiataljai kitűnő eredményeket értek el a vasgyűjtésben. Egy ifi-brigád alakult, amelynek Nagy Imre művezető az irányítója. A fiatalok lelkesen gyűjtik a vasat. Fáradtságot nem ismerve kutatták fel a Tisza partján heverő fémhulladékokat és többmázsa vas-

darabokat hoznak a gyűjtőhelyre. A brigád tagjai Nagy Sándor, Lantos Árpád, Sövényházi István ifjú munkások. A legjobb eredményt Szakál Ferenc DISZ vezetőségi tag érte el. A DISZ-brigád csütörtökig 100 mázsa hulladékvasat és 120 kilogramm színesfémeket gyűjtött össze.

Erdei Károly.

A Szegedi DISZ Bizottság felhívása Szeged fiataljaihoz

Pártunk és népi demokratikus kormányzatunk a fémgyűjtési hónap ideje alatt azzal a megisztelő feladattal bízott meg bennünket, hogy legyünk az értékes hulladékok begyűjtésének gazdái és minél több vasat gyűjtsünk össze, rohamosan fejlődő vas- és gépiparunknak.

A fémgyűjtési hónap kezdete óta 17 nap telt el és fémgyűjtési tervünket mindössze 32 százalékra teljesítettük. Pártunk és népi demokratikus kormányzatunk elvárja, hogy minden reánk bízott feladatot így a fémgyűjtést is becsületesen hajtsuk végre. Éppen ezért felhív-

juk a szegedi üzemek és a szegedi iskolák fiataljait, hogy a lemaradás behozása érdekében a holnapi nagy szervezett vasgyűjtőnapon teljes szíveszettel vegyenek részt. Velgyünk példát az MTH 600-as tanulóotthonának fiataljairól, akik a vasgyűjtési tervük teljesítésében az élenjárók. Kövessük a Jókai-utcai iskola tanulóinak példáját, akik közül Kiss úttörőpajtás 38 méter-mázsa vasat gyűjtött egymaga. Lendüljünk harcba és a holnapi szervezett vasgyűjtő napon hozzuk be a lemaradást!

Szeged Város DISZ Bizottsága

A Pedagógiai Főiskola énekkarának hangversenye

A szegedi Pedagógiai Főiskola énekkara ma, szombaton este 7 órakor a Központi Egyetem dísztermében (Dugonics-ter 13). Vezényelnek: Szeghy Endre és Erdős János. Közreműködnek: Belle Ferenc, B. Rác Lili, Pekete Amália,

Madácsi Lászlóné, Mészáros Emma. A műsoron Szvesnyikov, Duna-jevszkij, Kodály, Bartók, Bach, Corelli, Regnart, Donati, Vecchi, Morley, Liszt, Szőlősi, Sárközi művei szerepelnek.

A PÁRT ÉLCSAPAT

Öt évvel ezelőtti, 1948 április 18-án, jelent meg a Szabad Népben Rákosi elvtárs irányítmutató cikke: „A párt élcsapat” címmel. Ebben az időszakban, amikor a két munkaspárt egyesülésétől már csak néhány hónap választott el, Rákosi elvtárs visszatekintett a párt fejlődésében eddig megtett útra, elemezte a két párt versengése következtében felmerült hibákat, megjelölte azokat a legfontosabb feladatokat, amelyek az egyesítés után a magyar munkáosztály egységes pártjára várnak.

Rákosi elvtársnak ez a cikke világió fátylaként mutatta meg a követendő utat ahhoz, hogy pártunk valóban betöltsen fontos hivatást és Lenin-Sztálin pártjához hasonlóan összetételében is a munkáosztály élcsapatává, majd a fejlődés folyamán a dolgozó nép élcsapatává váljék.

A cikkben Rákosi elvtárs Sztálin elvtárs tanításai alapján rámutatott, milyen veszélyt jelent, ha elmosódik a különbség a párt és az osztály között a párt felhígulása, felduzzadása következtében.

Mi volt tehát a főfenntartó? Az egyesült pártba való felvételnél meg kell roslálni a tagokat, vissza kell állítani a két ajánlást, felveszték a tagjelöltség gondolatát is. Ugyanakkor a párt eszmei-politikai színvonalának emelésére az oktatást előtérbe kell helyezni. Az akkori körülményeknek megfelelően első sorban az aktivisták, a pártmunkások nevelése állott az előtérbe, de Rákosi elvtárs már megmutatta a fejlődés útját: a marxista-leninista oktatás kiterjesztését az egész párttagságra.

A cikk megjelenése óta eltelt idő alatt hatalmas lépéseket tettünk a magyar nép böles vezetője által megjelölt úton. Az MDP Központ Vezetőségének pártfelfogásait segítették ebben a párt tagjait s ez lényegesen hozzájárult a párttagok ideológiai színvonalának emeléséhez és ezzel a párt élcsapat jellegének erőteljesebb kidomborításához. Ha megnézzük az 1952—1953-as pártoktatási év előirányzatait és ezt csak az előző pártoktatási év adataival hasonlítjuk össze — láthatjuk, hogy csupán egy év alatt is milyen nagy százaléklaban emelkedett azoknak a párttagoknak a száma, akik rendszeres marxista-leninista oktatásban részesülnek.

Megyénk értelmisége még fokozottabban vegye ki részét a békemozgalom munkájából

Mi, a Csongrádmegyei Békebizottság tudományegyetemi előadó brigádjának tagjai e levélen keresztül szólnak a megye értelmiségéhez. Először is emlékeztetni akarunk mindenkit a nagy szovjet fró, Gorkij kérdésére: „Melyik táborba tartoztok ti, kultúra mesterei?” Úgy érezzük, hogy megyénk kultúrájának mesterei csak egy táborhoz tartozhatnak; ahhoz a táborhoz, amely egyedül képes biztosítani a tudomány fejlődését, előrehaladását — a béke táborához. Ez természetes is, mert ki nem érdeme egyet a békemozgalom céljaival, ne akarja a nemzeti biztonságot, a függetlenséget, életmódja szabad megválasztását, a nemzetközi helyzet enyhülését és ne dolgozna, küzdene a világ népeinek békéjéért.

Szeretnénk rámutatni arra a megítéltetésre, amelyben a Béke Világtanács budapesti ülésével nekünk is részünk lesz. Helyesnek tartanánk, ha a Béke Világtanács ülésének tiszteletére értelmiségünk helyi viszonylatban még fokozottabban kivenné részét a békemozgalom vezetésében, irányításában és minden munkájában.

Mi, a Szegedi Tudományegyetem

Amíg az 1951—1952-es oktatási évben a párttagság negyven százalékat vontuk be a szervezett oktatásba, addig az 1952—1953-as évben a kitűzött cél a párttagság 50—55 százalékaának rendszeres oktatása.

Rákosi elvtárs 1948-ban megjelent cikkében rámutatott, hogy a párt taglétszáma abban az időben megközelítette az egymilliót. Pártunk taglétszáma ma is közel egymillió, de — ebben nem kis szerepe van „A párt élcsapat” című cikk útmutatásának — ez az egymillió összetételében, harci értékében magasban felette áll az akkori egymilliónak. E minőségi fejlődésnek köszönhető, hogy a párt, Rákosi elvtárs vezetésével dolgozó néptünk segítségével olyan hatalmas eredményeket ért el, mint amilyenek jelzik ötéves tervünk megvalósulásának útját. A feladat azonban korántsem a babérokon való megnyugvás; — a feladat a megkezdett úton tovább haladni a végső győzelemig.

Hazánk dolgozó népe most

újabb feladat előtt áll: május 17-én megválasztja azt az országgyűlést, amelynek feladata lesz „a magyar népgazdaság 1955—1959. második ötéves tervének törvénybe iktatása” — amint a Magyar Függetlenségi Népfőnt választási felhívása megállapítja. A második ötéves tervvel fel akarjuk építeni hazánkban a szocialista társadalmat. Ezért a ragyogó jövőért folyó harcot Rákosi elvtárs vezetésével a párt vezeti s a Magyar Függetlenségi Népfőntba egyesült hazafias erők egyemberként vesznek abban részt. Az a párttagság, amely Rákosi elvtárs cikkének útmutatása alapján fejlődött és fejlődik szüntelenül a jövőben is, ezáltal is élenjáró zászlóvivője annak a harcnak, amelyre ezuttal készülünk; annak a harcnak, amelyre a Magyar Függetlenségi Népfőnt felhívása ekként fogalmazott meg: „Sorakozzunk egy emberként a Magyar Függetlenségi Népfőnt zászlaja alá!”

Kövessük egy emberként a Magyar Dolgozók Pártját, néptünk böles vezérét, Rákosi Mátyást!

Szavazzunk egy emberként a Magyar Függetlenségi Népfőnt jelöltjeire!

értelmiségi dolgozói, eddig is aktívan kapcsolódtunk be a békeharcba. Békevédelmi előadásokat tartottunk a megye városaiban és községeiben és ezennél meg sürűbben tartunk. Ezek az előadások kereszttől visszük el szaktudásunkat azokhoz az emberekhez, akik szeretik és kívánják a békét, akik képesek áldozatos küzdelemre, a béke védelmére.

Mi, csongrádmegyei értelmiségi dolgozók, a különböző világgrészeken élő és a különböző életformákat helyeslő emberek százmillióival együtt tudjuk, hogy a béke és a háború eldöntésének kérdése végsősorban tőlünk is függ. A háborúból, a rombolásból mindnyájunknak elege volt. Mi alkotni akarunk és ehhez békére van szükségünk. Ha mind-egyikünk a maga örhélyén a legtöbbet adja abból, amit nyújtani tud, akkor elmondhatjuk, mindent megtettünk ahhoz, hogy valórváltásuk a békevilágtanács jelszavát: „A békét meg lehet menteni, a békét meg kell menteni”.

Dr. Schultejs Emil egyetemi tanár, a jogtudományok kandidátusa.

Dr. Princz Gyula egyetemi tanár, a földrajzi-tudományok kandidátusa.

Terjed a sztrájkmozgalom az Egyesült Államokban

New-York (TASZSZ). Az amerikai sajtó az amerikai dolgozók sztrájkmozgalmának fokozódásáról számol be.

A Sperry Gyroscope Company lakeresességi vállalatának 12.000 dolgozója sztrájkjával arra kényszerítette a vállalat igazgatóságát, hogy jóváhagyja a béremelést előíró új szerződést.

5 newyorki „Masy” áruház 8000 sztrájkoló alkalmazottja szintén

kívívta bérének emelését és több más követelésének teljesítését.

Az „International Harvester Company” vállalatának több, mint 3400 munkása nemrégiben két rövidtartamú sztrájkkal tiltakozott a vilamos- és rádióipari munkások szakszervezete 75 aktivistájának és funkcionáriusának elbocsátása ellen.

1800 Kentucky állambeli ács kivívta új szerződés megkötését, amely jelentős béremelést ír elő.